

ศรัทธาที่แท้จริงต่อพระนางมารีย์

ในชีวิตของสงฆ์ท่านหนึ่ง¹

ฯพณฯ คาร์ดินัล อีแวน ไดอัส (Ivan Dias)

เจ้าสมณกระทรวงเพื่อการประกาศข่าวดี

(Prefect of the Congregation for the Evangelisation of people)

ช่วงเช้าเฝ้าพระสันตะปาปาโยฮันปอลที่สอง ซึ่งพระสันตะปาปาทรงประทานแก่การเข้าเฝ้าบ
สากลของบรรดาสงฆ์ที่อาสนวิหารนักบุญเปโตร ที่กรุงโรม เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ค.ศ. 1984 พระองค์ได้
ตรัสว่า “โลกปัจจุบันต้องการพระสงฆ์ ต้องการพระสงฆ์จำนวนมาก และที่สำคัญที่สุดคือ
ต้องการพระสงฆ์ที่ศักดิ์สิทธิ์” ในการอบรมครั้งนี้เราจะมาพิจารณากันว่า เราจะเป็นอย่างที่องค์พระ
สันตะปาปาทรงปรารถนาอย่างดีที่สุดได้อย่างไรกัน นั่นคือ เป็นสงฆ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะว่า ถ้าเราเิน
ย้อนกลับไปดูแล้ว นี่ก็คือสิ่งที่เราต่างประสงค์จะเป็นในวันที่เราได้รับศีลบรรพชา ไม่ว่าจะวันเวลาจะผ่านมา
นานสักเท่าใดแล้วก็ตาม เราจะหาแนวทางจากบทความยาวชิ้นเอกชื่อ *ศรัทธาที่แท้จริงต่อพระนางมา
รีย์ (True Devotion to Mary -TD)* ซึ่งเขียนโดยท่านนักบุญหลุยส์-มารี กิริญอง เดอ มงฟอร์ต
(1673-1716) ในตอนต้นศตวรรษที่ ๑๘

ขอเริ่มต้นด้วยเรื่องราวยืนยันส่วนตัว ทุกสิ่งที่เราจะบอกพวกท่านมิใช่การอธิบายคำสอนของม
งฟอร์ตในเชิงวิชาการ แต่คือการเป็นพยานยืนยันต่อจิตตารมณ์ที่มีอิทธิพลสูงและสนับสนุนเราตลอด
ชีวิตสงฆ์เกือบ ๕๐ ปีแล้ว ตอนที่เ็นสงฆ์บวชใหม่ๆ อายุเพียง ๒๒ ปีนั้น เรากำลังแสวงหาวิธีการเพื่อ
รักษาอุดมการณ์ของพระสงฆ์ และช่วยไหม้กระพือความกระตือรือร้นฝ่ายจิตที่เราได้รับการปลุกฝังมา

¹ บทราฟิงที่เทศน์ให้กลุ่มสงฆ์ที่กรุงดับลิน ไอร์แลนด์ เมื่อ พฤษภาคม 2007 โดยพระคาร์ดินัล อีแวน ไดอัส

ระหว่างรับการฝึกอบรมที่บ้านแอมรใหญ่ พระเจ้าช่วยให้เราได้พบหนังสือเล่มเล็กๆ ชื่อ *ศรัทธาที่แท้จริง* ต่อพระนางมารีย์ ในร้านขายหนังสือที่เมืองบอมเบย์ เราหวนนึกไปถึงสิ่งดีๆ ในช่วงหลายปีที่เราเคยเป็นสมาชิกสมทบของ *เดย์โฮมารี* ซึ่งเป็นชมรมฆราวาสที่นายแฟรงค์ ดัฟฟ์ (Frank Duff) ก่อตั้งขึ้นโดยใช้จิตตารมณ์มงฟอร์ต ในช่วงที่ร่ำพังกว้างกับบทความนี้ เรานึกขึ้นมาได้ว่าแนวคิดของเดอ มงฟอร์ตนั้น แม้จะเพื่อคริสตชนทั่วไป แต่พระสงฆ์ก็อาจนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี

ท่านนักบุญหลุยส์-มารี เดอ มงฟอร์ตเผยแสดงถึงเคล็ดลับอันงดงาม เป็นทางลัดสู่ความศักดิ์สิทธิ์ และเคล็ดลับนี้ก็คือ **พระแม่มารีย์** ผลงานชิ้นเอกของการนมิตสร้างของพระเจ้า เดอ มงฟอร์ตแสดงให้เห็นว่า เราจะรู้จัก รัก และรับใช้พระองค์อย่างดีที่สุดได้อย่างไร ก็ด้วยการให้พระแม่มารีย์เป็นมารดา เป็นแบบอย่าง และเป็นผู้นำของเรา *ศรัทธาที่แท้จริงต่อพระนางมารีย์* นี้ เป็นสมบัติอันล้ำค่าจริงๆ พระสันตะปาปาหลายๆ องค์ได้ทรงแนะนำหนังสือเล่มนี้ ตั้งแต่ถูกค้นพบในหีบใหญ่ใน ค.ศ. 1842 โดยโดยถูกซุกซ่อนมาเกือบ ๑๕๐ ปี พระสันตะปาปายอห์นปอลที่สองทรงอ่านหนังสือเล่มนี้บ่อยๆ ในขณะที่ยังเป็นหนุ่มอยู่และท่านยึดคติ *Totus tuus* จากหนังสือเล่มนี้ เป็นคติเตือนใจในตำแหน่งสังฆราชและสันตะปาปาของพระองค์ด้วย และนี่ก็เป็นแรงบันดาลใจต่อคติเตือนใจตำแหน่งสังฆราชของเราคือ *Servus* ด้วย

บทความยาวนี้เริ่มต้นด้วยการประกาศแบบประกาศว่า “พระคริสต์ทางลงมาในโลกนี้โดยทางพระแม่มารีย์ และพระองค์จะทรงปกครองโลกโดยทางพระนาง” (TD 1) พระสงฆ์ที่กำลังสืบสานพระอาณาจักรของพระคริสต์ในโลกนี้ จะไม่ไยดีต่อการยืนยันอย่างกล้าหาญของคนของพระเจ้าผู้นี้ไม่ได้

นักบุญกรีกูอง เดอ มงฟอร์ตแสดงภาพลักษณะอันชัดเจนของพระนางพรหมจารีย์มารีย์ ซึ่งโยงใยกับสายสัมพันธ์ของพระนางที่มีต่อบรรดาพระสงฆ์ ท่านเรียกพระนางเป็น (*forma Dei*) *เป้าหลอม* ของพระเจ้า เราทราบดีแล้วว่าเป้าหลอมเป็นอย่างไร มันประกอบไปด้วยไม้สองชิ้นประกบติดกัน โดยแกะสลักอยู่ด้านใน มีช่องสำหรับเทขี้ผึ้งหรือโลหะลงไป เมื่อเปิดฝาเป้าหลอม สิ่งที่ถูกหลอมจะเป็นภาพของภาพที่แกะสลักไว้ด้านในของเป้า นักบุญหลุยส์-มารีบอกเรา พระแม่มารีย์คือ *เป้าหลอม* ที่หลอมพระ

คริสต์ บุตรของพระเจ้า องค์สงฆ์ในรันดร์ขึ้นมา ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่หลอมมาจากเป้านี้ จากการฝึกฝนของ พระแม่มาเรีย ก็จะมีรูปลักษณะของพระบุตรพระนาง (ดู TD 31-36) ดังนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมดา ว่าพระ แม่มาเรียควรเป็นเป้าหลอมพระสงฆ์ทุกคน เพราะตามความหมายแล้วก็คือ **Alter Christus** วิธีที่ดีที่สุดเพื่อถูกหลอมในเป้านี้คืออะไรหรือ มันก็คือการพุ่มพักความรู้สึกต่างๆ แบบพระแม่มาเรียและ กระทำทุกสิ่งผ่านทางพระนาง *ร่วมกับพระนาง ในพระนาง และเพื่อพระนาง* (TD 257-265) ท่าน นักบุญอัลโบรสแนะนำว่า “ขอให้จิตวิญญาณของพระแม่มาเรียจงประทับอยู่ในตัวเราแต่ละคน เพื่อ สรรเสริญพระเจ้า” (TD 217) ดังนั้น ยิ่งความเป็นสงฆ์ของเรามีรูปลักษณะของพระแม่มากเท่าใด ก็จะเป็นที่ยินดีของพระตรีเอกภาพมากเท่านั้น และก็จะยิ่งก่อให้เกิดผลมากมาย เพราะพระนางมาเรียทรง เป็นบิดาซึ่งพระบิดาทรงโปรดปรานเป็นที่สุด เป็นมารดาของพระบุตร และเป็นคู่หมั้นของพระจิต

๑ หลักการ ๓ ข้อของกระแสเรียกสงฆ์

กระแสเรียกสงฆ์ของเรามีหลักการที่สำคัญๆ ๓ ข้อคือ การเรียกให้มีความ**ศักดิ์สิทธิ์** การเรียก เพื่อการ**ให้บริการ** และการเรียกเพื่อการ**ต่อสู้ฝ่ายจิต** สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะเด่นของชีวิตสงฆ์ นักบุญ หลุยส์-มารีสอนเราว่าพระแม่จะมีบทบาทที่สำคัญในแต่ละข้อนี้ได้อย่างไร

๑.๑ ความศักดิ์สิทธิ์

ความศักดิ์สิทธิ์นั้นคือการรักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด ด้วยสิ้นสุดจิตใจ สิ้นสุดวิญญาณและสิ้นสุด ความคิด (ดู มธ. ๒๒:๓๗) การจะบรรลุถึงสิ่งนี้ได้ นั้น เดอ มงฟอร์ตเชิญชวนเราให้**ถวายตัวเราเองทั้ง ครบต่อพระคริสต์โดยผ่านทางพระแม่มาเรียดังเช่นทาสรัก**

บางคนอาจแปลกใจที่กล่าวถึงการเป็นทาสในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๑ นี้ แต่ที่เรากล่าวถึงนี้มีใช่การ เป็นทาสซึ่งลดค่าและศักดิ์ศรีของตัวมนุษย์เรา แต่เป็นทาสรักซึ่งทำให้ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นั้น สูงส่งและทรงพลัง (TD 70) นี่คือการเป็นทาสโดยที่เรามอบตัวเราเองอย่างครบครันและไม่เก็บอะไร เอาไว้เลยเพื่อรับใช้เจ้านายฝ่ายสวรรค์ของเรา และยอมมอบมิติต่างๆ ของตัวเราแด่พระองค์ ทั้ง

ความคิด วาจาและกิจการ กิจเมตตาของเราทั้งในอดีต ปัจจุบันและในอนาคต กุศลที่เราได้รับทั้งหมด และคุณธรรมต่างๆ ที่เรามี สรุปรว่าทุกสิ่งที่มีทั้งในด้านธรรมชาติ พระพรชทาน และชื่อเสียง (TD 121) เมื่อเป็นดังนี้แล้ว เราก็จะยึดมั่นกับพระเจ้าเท่านั้น และละวางอย่างสมบูรณ์จากผู้คน สถานที่ หรือสิ่งของ พระคริสต์กลายเป็น “องค์ปฐมและจุดสิ้นสุดของเรา” (วว. ๒๒:๑๓) เราแน่ใจว่าท่านคงได้ ชม ดีมีทริอุส (Demetrius) ผู้เป็นทาส ในหนังสือ *Quo Vadis* เกี่ยวกับชีวิตคริสตชนแรกเริ่มที่กรุงโรมมาแล้ว ทาสผู้นี้รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับใช้นายของเขา เขาไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการลงแรงของตน เขาเสี่ยงชีวิตเพื่อปกป้องครอบครัวของนาย และพร้อมที่จะตายเพื่อนายของเขา สิ่งนี้ควรเป็นความรู้สึกอันสูงส่งของสงฆ์ต่อพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าและเจ้านายของเรา พระองค์ไม่ทรงเรียกพวกเขาว่า *คนรับใช้* แต่ทรงเรียกพวกเขาว่า *สหาย*

พระนางมารีย์ทรงเป็นแบบอย่างให้พวกเราได้เลียนแบบ โดยทรงมอบพระนางเองอย่างครบครันเป็น *ทาสผู้รับใช้* โดยไม่เหลืออะไรเป็นของตนเองเลย ตัวของพระนางทั้งหมดนั้นเพื่อพระเจ้า เดอ มงฟอร์ตเน้นสิ่งนี้ด้วยการเปรียบเทียบต่างๆ นานา ท่านบอกว่าพระนางเป็น *หนทางสู่พระคริสต์* โดยนำวิญญานไปถึงพระองค์ได้อย่างรวดเร็วและแน่นอน พระนางแม่เหล็กที่ดึงดูดพระจิต พระนางคือ *เข็มทิศ* ที่ชี้ไปที่พระคริสต์ พระบุตรของพระนางเสมอๆ พระนางคือ *เสียงสะท้อนของพระเจ้า* ถ้าคุณกล่าวว่า “พระแม่” พระนางจะสะท้อนกลับว่า “พระเจ้า” เหมือนที่นางเอลีซาเบทสรรเสริญพระนางและบอกว่าพระนางเป็นผู้มีบุญเพราะพระนางเชื่อในข่าวสารจากพระเจ้า พระนางทรงตอบว่า “จิตใจข้าพเจ้าถวายสดุดีแด่พระเจ้า ... ขอพระนามของพระองค์จงศักดิ์สิทธิ์” (TD 225) ด้วยวิธีการนี้พระนางทรงสอนเราผู้เป็นสงฆ์ให้ระวังในการถือตนว่าสูงส่ง และในการรับเอาความดีความชอบ ซึ่งเป็นของพระเจ้าเท่านั้นมาเป็นของตัวเราเอง ความสำเร็จของเรา ตำแหน่งที่เรามี เกียรติที่เราได้รับนั้นทำให้เรายิ่งล่อแหลมในด้านนี้ มากเสียจนบางครั้งทำให้เราลืมตัวว่าเรานั้นเป็นเพียงคนรับใช้ คนรับใช้ที่ไม่คู่ควรเลยด้วย (ลก. ๑๗: ๗-๑๐) แม้ว่าเพราะความดีงามของพระองค์ พระคริสต์ทรงถึงกับเรียกเราเป็น *สหาย* (ยน. ๑๕:๑๕) และได้ทรงเจิมพวกเราและให้อำนาจเรากระทำในนามของพระองค์ *in persona Christi Capitis* ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า (ดู ฮบ. ๕:๑)

ดังนั้นพระสงฆ์ต้องคอยเตือนตนเองเสมอๆ ว่ากระแสรูปสงฆ์นี้เป็นของขวัญได้เปล่าจากพระเจ้า ที่มอบให้โดยไม่มีอะไรดีเป็นพิเศษในตัวเอง ไม่ว่าจะพรสวรรค์หรือความสำเร็จต่างๆ หรือการเพิ่มขึ้นของบารมีส่วนตัว แต่เพื่อความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้นของตัวสงฆ์เอง และเพื่อเสริมสร้างประชากรของพระเจ้าเท่านั้น ตลอดชีวิตของการเป็นสงฆ์นั้น พระวาจาของพระคริสต์จะต้อง อาจกล่าวได้ว่า คอยสะกิดใจเราว่า “มีโซ่ท่านทั้งหลายได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่าน มอบภารกิจให้ท่านไปทำจนเกิดผลและผลของท่านจะคงอยู่” (ยน. ๑๕:๑๖) จงดูแบบอย่างของพระแม่มารีย์ แม้พระนางจะเป็นมารดาพระเจ้าและเป็นราชินีแห่งสวรรค์และโลก แต่พระนางทรงมองตัวพระนางเองเสมอว่า เป็นผู้รับใช้ที่ต่ำต้อย จากนาซาแรท

๒ การให้บริการ

หลักข้อสองของกระแสรูปสงฆ์ก็คือการให้บริการอย่างถ่อมตนและรักใคร่ แนวทางชีวิตฝ่ายจิตของมงฟอร์ตนั้น สงฆ์ที่อุทิศตนเองเป็นทาสรักจะถือว่าสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของทั้งหมดนั้นเป็นทรัพย์สินส่วนตัวไม่ได้เลย ไม่ว่าจะตำแหน่ง พรสวรรค์ เงินและมิตรสหาย สมบัติทางวัตถุ บรรดาผู้ที่เขาต้องดูแลอภิบาล แต่ที่ได้รับมาก็เพื่อคอยดูแลในฐานะผู้ดูแลประโยชน์สุขของผู้อื่น สิ่งนี้สะท้อนถึงแนวคิดของท่านนักบุญเปาโลที่ว่า “คนทั้งหลายจงยึดถือเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์เจ้า เป็นผู้จัดการดูแลธรรมล้ำลึกของพระเจ้า (๑ คร. ๔:๑) ผู้จัดการดูแลก็คือรูปแบบหนึ่งของการเป็นศาสนิกชน โดยที่ประโยชน์สุขของผู้อื่นนั้น สำคัญกว่าผลประโยชน์หรือสิ่งโปรดปรานต่างๆ ของตนเอง

แม้แต่ในแบบของพระแม่ก็ตาม การเป็นผู้รับใช้พระคริสต์ก็คือ การรับใช้ต้องมาก่อนตนเอง ที่จริงนั้น ทันทีที่ท่านอัครทูตดาวิดเบรียลจากพระนางไปหลังการแจ้งข่าวสาร พระนางก็มีได้กระหึ่มยิ้ม ย่อง เป็นสุขอยู่กับเกียรติยศใหม่ในการได้เป็นมารดาพระเจ้า แต่พระนางทรงรีบเดินทางไปช่วยญาติของพระนางคือนางเอลิซาเบท ซึ่งตั้งครมภ์เมื่อสูงอายุแล้ว เช่นเดียวกัน ที่งานแต่งงานที่คานาในแคว้นกาลิลี ขณะที่ผู้อื่นกำลังสนุกกับการทานอาหารเลี้ยงฉลอง พระนางทรงพบว่าไหบรรจุไวน์นั้นหมดเกลี้ยงลง พระนางจึง “กระตุ่น” พระคริสต์ให้ทรงกระทำอัศจรรย์เป็นครั้งแรก สำหรับพระแม่มารีย์นั้น

การเป็นผู้รับใช้พระเจ้าหมายความว่า ต้องออกไปและให้ความช่วยเหลือในความต้องการของผู้อื่น และพระนางยังคงกระทำดังนี้แม้ในปัจจุบันจากบัลลังก์ของพระนางในสวรรค์ พระนางทรงสอนเรามีให้ตำแหน่งหรือความสำเร็จมาเป็นตัวถ่วงเรา หรือเกิดหึงงายโสไปกับสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับตนเอง หรือกับสิ่งที่ผู้อื่นพูดกัน แต่ควรใช้เวลาและพรสวรรค์ของเราอย่างร่าเริงเพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

สงฆ์ผู้จัดการดูแลเป็นงานบริการ ๒๔ ชั่วโมงซึ่งกระทำในแนวทางที่ต่างกันไป ด้วยการแจกจ่ายรหัสลับของพระเจ้าต่อประชากรที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ด้วยการดูแลคนยากจนและผู้ที่ย่ำแย่ที่สังคมนั่งเก้าอี้ ณ ที่ใดก็ตามซึ่งพระคริสต์บอกว่าจะพบผู้หิวโหย ผู้กระหาย ผู้ที่เปลือยเปล่า คนติดคุก คนต่างถิ่น ด้วยการดูแลสัตบุรุษในเขตวัด ชุมรมต่างๆ และหมู่คณะต่างๆ ในศาสนจักร ฯลฯ งานให้บริการด้านสงฆ์ของเราจำเป็นต้องรวมไปถึงผู้ที่ที่งวัดที่งวา หรือผู้ที่เย็นชาต่อพระเจ้า หรือเหยื่อของการหย่าร้าง ฯลฯ สรุปว่า เราต้องเป็นนายชุมพาทที่ดีและชาวซามาริตันผู้ใจดีต่อบรรดาผู้ที่ถูกมอบให้เราดูแลอภิบาล เราไม่ควรและไม่สามารถพึงพอใจกับเพียงการให้บริการน้อยที่สุดแต่พระเจ้าเท่านั้น เพราะพระเจ้าผู้ทรงเรียกและส่งเราไปทำงานในไว้อุ่นของพระองค์นั้น ไม่ใช่เพราะเรามีความดีอะไร จึงควรได้รับการบริการเต็มเวลาและเต็มความสามารถของเรา

เรามีพระวาจาและแบบอย่างจากพระคริสต์เองเกี่ยวกับการเป็นทาสนี้ พระองค์เป็นที่รู้จักว่าเป็นคนรับใช้ของพระยาเวห์ และ “แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ถือเอาศักดิ์ศรีเสมอเท่าพระเจ้านั้น เป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส...” (ดู ฟป. ๒:๖-๑๑) เมื่อบรรดาอัครสาวกกำลังถกเถียงกันในหมู่พวกเขาว่าผู้ใดในพวกเขายิ่งใหญ่ที่สุด พระคริสต์ทรงตรัสกับพวกเขาว่า ผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่พวกเขาจะต้องรับใช้ผู้อื่น “เหมือนกับที่บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มธ. ๒๐:๒๘)

มีภาพพจน์ต่างๆ ที่มีความหมายอย่างสูงเกี่ยวกับการเป็นทาสที่ถ่อมตนและรักใคร่ในชีวิตของพระคริสต์ ซึ่งอาจเป็นแรงบันดาลใจต่อเราที่เป็นสงฆ์ได้

- **นายซุมพาทีติ** เช่นเดียวกับพระคริสต์ พระสงฆ์จะต้องมอบชีวิตของตนเพื่อบรรดาแกะของเขา และห่วงหาอาทรต่อแกะหลงฝูง และบรรดาผู้ที่แตกฝูงออกไป สงฆ์ต้องรู้จักแกะของตนและบรรดาแกะต้องจำเสียงสงฆ์ของพวกเขาได้ สงฆ์ไม่ควรเป็นแบบทหารรับจ้างทั้งหลายที่ไม่ใส่ใจกับประโยชน์สุขของบรรดาแกะ แต่คำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว ดังนั้นจึงกำหนดเวลาการให้บริการของตนให้น้อยที่สุด และเรียกเรื่องเงินตอบแทนที่คำนวณไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว

- **ชาวซามาริตันผู้ใจดี** พระสงฆ์ควรก้าวออกไปช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งนำโดยความต้องการของพวกเขา มิใช่โดยความเห็นอกเห็นใจหรือความจงเกลียดจงชังส่วนตัวในด้านสังคม หรือด้านการเมือง

- **พระคริสต์ทรงประทับบนหลังลา** พระคริสต์มิได้สวมใส่อาภรณ์แสดงชัยชนะ แต่นั่งบนหลังลาเข้าสู่กรุงเยรูซาเลม (มธ ๒๑: ๑-๑๑) พระสงฆ์ควรถือว่าตนเป็นเสมือนลาตัวนั้น และภาคภูมิใจที่ได้แบกพระคริสต์ไว้สูงเด่นในชีวิตของตน เพื่อว่าคนอื่นๆ จะสามารถติดตามพระคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเลมแห่งสวรรค์ เสียงสรรเสริญและโสมมานาที่แซ่ซ้องรอบตัวเขานั้น มิใช่หมายความว่าเพื่อพระสงฆ์ แต่เพื่อองค์พระคริสต์ ผู้ซึ่งเขากำลังยกสูงเด่นบนหนทางสู่กรุงเยรูซาเลม

- **พระคริสต์ทรงล้างเท้าอัครสาวกของพระองค์** พระสงฆ์จะต้องจดจำพระวาจาของนายเขาในช่วงอาหารมื้อสุดท้ายไว้เสมอว่า “ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ถูกแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ในเมื่อเราซึ่งเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ยังล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็ต้องล้างเท้าให้กันและกันด้วย” (ยน. ๑๓:๑๒-๑๔)

ทัศนคติของการรับใช้เช่นนี้ทำให้ **นิทานเปรียบเทียบ** เกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระคริสต์มากมาย มีชีวิตชีวามาก มีความหมายมากและเรียกร้องสูงจากสงฆ์ เพราะมันทำให้เราเห็นถึงสิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังจากเรา ผู้เป็นทั้งคนรับใช้และสหายของพระองค์

- ในฐานะเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์และฉลาด เราต้องให้อาหารส่วนที่เป็นของเขาตรงตาม เวลาต่อผู้ที่เราได้รับมอบหมายให้ดูแล โดยระลึกว่านายของเราเรียกร้องมากกว่าผู้ที่ได้รับมามาก (มธ. ๒๔:๔๕-๕๑; ลก. ๑๒: ๔๒-๔๖)

- เช่นคนใช้ที่กลับจากงาน หลังทำงานหนักมาทั้งวัน เราต้องยอมรับว่าเราเป็นคนใช้ที่ไร้ค่า และเพียงทำไปตามหน้าที่เท่านั้น (ลก. ๑๗:๗-๑๐)

- คนใช้ที่ได้รับการยกย่องให้ แต่ไม่ยอมยกย่องให้เพื่อนคนใช้ด้วยกัน (มธ. ๑๘:๒๓-๓๕) เตือนใจเราว่า เรานั้นได้รับพระกรุณาธิคุณจากพระเจ้า เราจึงต้องให้คนอื่นฟรีๆ ในสิ่งที่เราได้รับมามากมายจากพระเจ้า

- เช่นคนใช้ที่คอยตื่นเฝ้า (มธ. ๑๓:๓๓-๓๗; ลก. ๑๒:๓๕-๔๐) เราต้องรอดคอยอย่างอดทนต่อการมาของพระเจ้าในปีนปลายชีวิตของเรา ในขณะที่รอดคอยนี้ก็ใช้พระพรที่พระองค์ประทานให้เรา ทำให้บังเกิดผลฝ่ายจิตมากเท่าที่จะมากได้

- คนงานที่ถูกเรียกมาทำงานต่างเวลากันในสวนองุ่นของพระเจ้า (มธ. ๒๐:๑-๑๖) เตือนใจเราว่า ไม่เคยสายที่จะเริ่มต้น เราต้องไม่เปรียบเทียบและแยกแยะวิธีการที่พระเจ้าจัดการเราหรือคนอื่น และก็อย่าเริษยาเพราะความดีงามของพระองค์

- นายเราจะเข้มงวดกับคนใช้ที่ใช้อำนาจในทางผิดๆ ทำตัวเป็นนายคนอื่น หรือกลั่นแกล้งข่มเหงบรรดาคนใช้ด้วยกัน (มธ. ๒๔: ๔๕-๕๑)

บรรดาคนใช้ของพระคริสต์ ต่างก็เป็นเพื่อนร่วมงานกันในสวนองุ่นของพระองค์ ไม่ใช่ทำงานเพื่อพระองค์เท่านั้น แต่ทำงานร่วมกับพระองค์ด้วย คนใช้ที่เป็นทาสจะคอยเฝ้ามองเจ้านายของเขาเพื่อจะได้ทำตามพระประสงค์ (สดด. ๑๒๓:๒)

๑.๓ การต่อสู้ฝ่ายจิต

ไม่ใช่ความลับอะไรที่ในวันรับศีลบวชของเรา ขณะที่ญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ของเราแสดงความยินดีกับเราและอวยพรให้เราเป็นสงฆ์ที่ดีนั้น ก็มีบางสิ่งที่ซ่อนอยู่แล้ว หงุดหงิดด้วยความอิจฉาและจ้องอาฆาตมาดร้ายเพื่อทำลายความเป็นสงฆ์ของเรา ด้วยการทำให้เราซาเย็นกับความกระตือรือร้นแต่แรกเริ่มของเรา หรือทำให้มันด้อยค่าลงจนเป็นแต่เพียงอยู่ไปวันๆ เท่านั้น หรือวางแผนทำให้มันอยู่ในสภาพที่รู้สึกผิดหวัง และถึงขั้นล้มเหลวลง เมื่อทรงรู้ว่าพันธกิจของพระองค์นั้นเปราะบางและจะเป็นเป้าหมายของซาตานได้อย่างไรแล้ว พระคริสต์ทรงภาวนาเพื่อสงฆ์ที่บวชใหม่ในช่วงอาหารมื้อสุดท้ายของพระองค์ว่า “ข้าแต่พระบิดา ลูกวอนขอให้ทรงรักษาเขาให้พ้นจากมารร้าย” (ยน. ๑๗:๑๕)

ตั้งแต่วันที่เรารับศีลบรรพชา โดยเฉพาะเมื่อเราไปนั่งฟังแก้บาปนั้น เราคงได้ตระหนักถึงการรบที่ดุเดือดซึ่งเกิดขึ้นในตัวเราและรอบๆ ตัวกับมารร้าย เป็นการรบที่เริ่มต้นในสวนอีเดนในตอนเริ่มต้นของมนุษยชาติ ตั้งแต่ขณะนั้นแล้วที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ว่าพระนางมารีย์ควรเข้ามามีบทบาทและอยู่ต่อไปจนสิ้นยุค นอกเหนือจากในพระวรสารแล้ว พระนางทรงปรากฏทั้งในพระคัมภีร์เล่มแรกจนเล่มสุดท้าย ในหนังสือปฐมกาล เมื่อตอนที่พระเจ้าทรงดิเคียนซาตานที่นำไปบรรพบุรุษคู่แรกคือ อาดัมและเอวา กระทำบาปกำเนิดนั้น พระองค์ทรงวางแผนส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาไถ่กู้ โดยถือกำเนิดจากพระนางมารีย์ และพระองค์ได้กล่าวถึงจุดยืนอันแน่นอนของพระนางต่อมารร้ายว่า “เราจะให้เจ้าและหญิงเป็นศัตรูกัน ให้ลูกหลานของเจ้าและลูกหลานของนางเป็นศัตรูกันด้วย เขาจะเหยียบหัวเจ้าและเจ้าจะกัดส้นเท้าของเขา” (ปฐมก. ๓: ๑๕) ในหนังสือวิวรณ์ พระแม่มารีย์ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นสตรีผู้สวมอาภรณ์ประดับด้วยดวงอาทิตย์ ผู้ซึ่งซาตานโจมตีอย่างดุเดือดแต่ไร้ผล (วว. ๑๒:๑-๖)

ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน ๒,๐๐๐ ปีของศาสนจักรแสดงให้เห็นว่า การรบพุ่งกันระหว่างพลังแห่งความดีและความชั่วร้ายเกิดขึ้นด้วยความรุนแรงที่ต่างกันไป ทั้งในศาสนจักรทั่วไปและในตัวบุคคลแต่ละคน โดยเฉพาะบรรดานักบุญจะรู้สึกได้ถึงผลกระทบอย่างเต็มที่ ซึ่งก็ยืนยันถึงสิ่งที่นักบุญเปาโลเขียนไปถึงทิโมธีว่า “ทุกคนที่ต้องการดำเนินชีวิตด้วยความรักดีต่อพระคริสต์เยซู จะถูกเบียดเบียนอย่างแน่นอน” (๒ ทธ. ๓:๑๒) และในกรณีของเราคือการเบียดเบียนจากมารร้าย ตัวอย่างเช่นนักบุญแพทริก ผู้ซึ่งเอาชนะความยุ่งยากมากมายและต้องยอมทนกับความลำบากลำบากบน

ต่างๆ เพื่อที่จะปลุกฝังพระวรสารลงในประเทศนี้ และพวกท่านก็เป็นทายาทของท่านนักบุญองค์นี้ และนักบุญอานา-มารี เวียนเนย์ ท่านเจ้าอาวาสแห่งอาร์ส (Cure' of Ars) ผู้ได้นำผู้คนนับแสนสู่พระเจ้าจากการทำพันธกิจของท่านในที่พึ่งแก่บาปและบรรพกาลเทศน์ แต่ซาตานก็ลั่นแกล้งทรมานเอาต่าง ๆ นานา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านอยากจะพักผ่อนสักสองสามชั่วโมงตอนกลางคืน จึงไม่น่าแปลกใจที่สงฆ์หลายๆ คนชอบใช้ชีวิตที่ลุ่มๆ ดอนๆ เพื่อจะไม่โดนลูซิเฟอร์และมารร้ายของมันเล่นงานเอา

เดอ มงฟอร์ตรู้สึกได้ถึงการรบพุ่งอย่างชัดเจนและต้องทนทุกข์มากมายจากเล่ห์กลของมารร้ายนี้ ตลอดชีวิตของท่าน พระสังฆราชของท่านไม่เคยชื่นชมท่านเลย และเพื่อนสงฆ์ของท่านยังคงคอยต่อต้านท่านด้วย ท่านทำนายไว้ว่าบทความยาวของท่านคือ *ศรัทธาที่แท้จริงต่อพระนางมารีย์* จะโดนเขี้ยวปีศาจฉีกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หรือไม่ก็ถูกทอดทิ้งอย่างไม่สนใจเฉยๆ ในหีบเก็บของเก่า (TD 114) และก็เป็นเช่นนั้นเป็นเวลาเกือบ ๑๕๐ ปี ทำไมเป็นเช่นนั้นหรือ ก็เพราะว่าชีวิตฝ่ายจิตในแนวทางรักต่อพระคริสต์โดยผ่านทางพระแม่มารีย์ซึ่งท่านเผยแพร่ นั้น ตรงข้ามกับแผนการที่ซาตานใช้เพื่อล่อลวงผู้คนให้มาติดกับดักของมัน โดยใช้เหยื่อล่อของ **ความมั่งคั่ง** **ความเป็นที่ชื่นชอบ** และ **อำนาจ** ปีศาจใช้สิ่งเหล่านี้ทดลองพระคริสต์ในตอนท้ายของการถือศีลอดสี่สิบวันของพระองค์ในทะเลทรายให้ทรง “เนรมิตก้อนหินให้เป็นขนมปัง” (สะท้อนถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสุขสบายโดยไม่ต้องลงแรง หรือพระวรสารแห่งความมั่งคั่งตามสมัยนิยมในหมู่คริสตชนบางลัทธิ) “จงกระโดดจากหน้าผาลงไป แล้วผู้คนจะเชื่อท่าน” (แนะนำความเด่นดังแบบง่ายๆ ที่กระตุ้นโดยการรักษาแบบจอมปลอมและเลียงวิธีการหนักๆ ของกางเขน) “ข้าจะมอบอาณาจักรโลกให้ ถ้าเจ้าจะยอมคำนับและบูชาข้า” (ยุแยงให้เกิดมีความโลภต่ออำนาจและตำแหน่งโดยไม่คำนึงถึงวิธีการ ซึ่งไม่แยแสต่อเอกลักษณ์และคุณค่าคริสต์ และถึงขนาดยอม “ขายวิญญาณตนเอง”) ยาแก้การประจัญเหล่านี้ของปีศาจนั้น คือสิ่งที่เดอ มงฟอร์ตเสนอแนะให้ด้วยการถวายเป็นทาสรักต่อพระคริสต์โดยผ่านทางพระแม่มารีย์ นั่นคือ การมีจิตใจยากจน ซึ่งหมายถึงการละวางอย่างสิ้นเชิงจากทุกสิ่งที่ทำให้หลงห่างไปจากพระเจ้า และที่สำคัญที่สุด มีความถ่อมตนซึ่งอาจกล่าวได้ว่า สัมผัสต่อเยื่อใยอันละมุนละไมที่สุดในดวงหฤทัยของพระเจ้า

เราขออ้างว่า สงครามระหว่างพระเจ้าและซาตานนั้นเกิดขึ้นเมื่อเริ่มประวัติศาสตร์มนุษยชาติ และยิ่งที่ยิ่งรุนแรงขึ้นทุกวันๆ ในปัจจุบันนี้มากกว่าแต่ก่อนนัก ตั้งแต่ ค.ศ. 1823 แล้ว ผู้ที่มีชีวิตสนิทกับพระเจ้าคือบุญราศีแอนน์ แคเทอริน เอมเมอร์ริช (Anne Katherine Emmerich) ผู้มีสิทธิพิเศษได้เห็นชีวิตของพระคริสต์อย่างต่อเนื่อง ได้อธิบายถึงการเสด็จลงใต้บาดาลของพระคริสต์หลังจากทรงสิ้นใจบนกางเขนแล้ว เธอได้เห็นพระคริสต์ทรงปลอบใจบรรดาผู้ที่อยู่ห่างแห่งการรอคอย และในไฟชำระ จากนั้นทรงเสด็จลงไปนุมนรก ณ ที่นี้แรกสุดพระองค์พบยูดาสซึ่งหักหลังพระองค์เป็นคนแรก และทรงรับการสวามิภักดิ์แบบเย้ยหยันจากบรรดามวลปีศาจ จากนั้นเธอได้เห็นลูซิเฟอร์ (Lucifer) หัวหน้าปีศาจ ซึ่งถูกโยนลงในนุมนรกพร้อมมิโซเตรอนลุ่มอยู่ และเธอได้กล่าวคำทำนายที่น่ากลัวว่า “ห้าสิบถึงหกสิบปีก่อน ค.ศ. 2000 พระเจ้าจะทรงปลดปล่อยซาตานระยะสั้นๆ ช่วงหนึ่ง” (พระมหาทรมานที่แสนเศร้า –*Dolorous Passion*- ของพระคริสต์ บทที่ ๕๙) นี่คือช่วงเวลาที่เรากำลังอยู่กัน ปัจจุบันซาตานท่องเที่ยวไปทั่วโดยไม่มีมิโซเตรอน และกำลังทำร้ายอย่างเจียมๆ ทั้งในศาสนจักรและนอกรศาสนจักร ชัยชนะอันถาวรของพวกมารนั้นเป็นแต่เพียงผิวเผิน และพวกมารก่อสงครามที่กำลังฟ่ายแพ้

เพราะตั้งแต่ ค.ศ. 1830 มา ไม่กี่ปีหลังจากการเผยแสดงของบุญราศีแอนน์ แคเทอริน เอมเมอร์ริช พระนางพรหมจารีมารีย์ทรงเข้าร่วมในสงครามระหว่างความดีและความชั่วอย่างเปิดเผย เมื่อพระนางทรงประจักษ์แก่นักบุญแคเทอริน ลาบอเร (Catherine Laboure) ซึ่งเป็นนวกชนของซิสเตอร์คณะธิดาเมตตาธรรมอยู่ที่ รู เดอ บัค (Rue de Bac) ในกรุงปารีส และทำเหรียญห้อยคอมีภาพของพระนางบนเหรียญนั้น โดยพระแม่ทรงประทับยืนบนโลก เท้าของพระนางชี้ห้วง (ปีศาจ) ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือปฐมกาล พระหัตถ์ของพระนางแบออกเต็มทีเปล่งรัศมีสุกใสออกมา ซึ่งหมายถึงพระหรรษทานต่างๆ ที่พระนางโปรยปรายไปทั่วโลก รอบๆ ภาพของพระนางมีข้อความว่า *ข้าแต่พระนางมารีย์นิรมลทิน โปรดภาวนาแต่พวกเราที่มาวิงวอนพระนางเทอญ* (ป.ล. นี้เป็นใน ค.ศ. 1830 เป็นเวลา ๒๔ ปีก่อนการประกาศอย่างเป็นทางการ ถึงข้อความเชื่อเรื่องการปฏิสนธินิรมลทินโดยพระสันตะปาปาปีโอที่ ๙ ใน ค.ศ. 1854) สี่ปีต่อมาพระนางพรหมจารีเองทรงบอกพระนามของพระนางว่าเป็นการปฏิสนธินิรมลทินเมื่อประจักษ์ต่อแบร์นาเด็ต ที่เมืองลูร์ด (1858) ต้องขอบพระคุณสำหรับพระหรรษทาน

มากมายที่ได้รับกันจากเหรียญนี้ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า แม่พระเหรียญอัศจรรย์ เหรียญนี้มีที่พิเศษในกลุ่ม**เลอีโอมารี** โดยปรากฏเด่นชัดบนแสกซิลัม (*vexillum*) ของเลอีโอ รอบๆ รูปนี้ ทุกๆ วันบรรดาสมาชิกเลอีโอทั่วโลกจะสวดบทกาเตนา เลอีโอ (*Catena Legionis*) นั่นคือ บทเพลงสดุดีของพระแม่ (*Magnificat*) โดยมีบทสร้อยว่า “พระนางนั่นคือใครหนอ เสด็จมาดุจรุ่งอรุณ งามดั่งดวงจันทร์ รุ่งโรจน์ดั่งดวงอาทิตย์ และนำเกรงขามดุจกองทัพที่เรียงรายเป็นกระบวนรบ” นี่เป็นเสียงร้องยามออกศึกของสมาชิกชมรมเลอีโอ โดยมีพระแม่มารีย์เป็นผู้นำ ต่อต้านซาตานและเหล่ากิลของมัน และพวกมารมิใช่มีเพียงคนเดียว

เป็นที่น่าภาคภูมิใจที่ได้เห็นว่า ทั่วโลกมีสักการะสถานของพระแม่ (บางแห่งกำลังรอการรับรองโดยศาสนจักร) ซึ่งมีผู้คนที่ศรัทธานับล้านๆ คนไปเยือน ทั้งคริสตชนและชนศาสนาอื่นๆ จาก นิวยอร์ก (Knock) ในไอร์แลนด์จนถึงคิเบโฮ (Kibeho) ในรวันดา จากวัลซิงแฮม (Walsingham) และ ไอล์สฟอร์ด (Aylesford) ในอังกฤษจนถึงลาวัง (Lavang) ในเวียดนาม จากากิตะ (Akita) จนถึงเมดจูกอเร (Medjugorje) ในบอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา จากลา ซาเลต (La Salette) กรุงปารีส (รู เดอ บัค) และลูร์ด (Lourdes) ในฝรั่งเศสจนถึงวาลังคานี (Vellankanni) ในอินเดีย จากซาราโกซา (Saragoza) และ การาบันเดล (Garabandal) ในสเปนไปจนถึง เกาดาลูเป (Guadalupe) ในเม็กซิโก จากฟาติมา (Fatima) ในโปรตุเกสจนถึงนาจู (Naju) ในเกาหลี จากกัวปา (Cuapa) ในนิการากัว จนถึงอัลทอทติง (Altotting) ในเยอรมันนี จากซาน นิโคลัส (San Nicholas) ในอาเจนตินาและเซสโตโชวา (Czestechowa) ในโปแลนด์จนถึงอะปารีซิดา (Aparecida) ในบราซิล จากอัมสเตอร์ดัม (Amsterdam) ในฮอลแลนด์จนถึงไซทูน (Zeitoun) ในอียิปต์ จากบูเรียง (Beauraing) และบันเยอ (Banneux) ในเบลเยียมจนถึงเบทานีย (Betania) ในเวเนซุเอลลา และในประเทศอิตาลี ตั้งแต่ปอมเปอี ซีราคูซา และวิวิตาเวคเชีย (Pompei, Siracusa and Civitavecchia) จนถึงเซนต์แมรี เมเจอร์ (St. Mary Major) ซานแอนเดรีย (Sant Andrea delle Fratte) และ เทร ฟองเตง (Tre Fontane) ในกรุงโรม พระนางมารีย์กำลังรวบรวมกองทัพของพระนางจริงๆ (และท่านก็เป็นส่วนหนึ่งด้วย) และกำลังตั้งเครือข่ายทั่วโลกเพื่อการจู่โจมซึ่งหน้าเป็นครั้งสุดท้ายต่อลูซิเฟอร์และเหล่าปีศาจของมัน ที่จริงนั้น มี

การทำนายถึง “ฝูงทหารหาญที่เข้มแข็งของพระคริสต์และพระแม่มารีย์ ที่ประกอบไปด้วยบรรดาชายหญิงผู้จะต่อสู้โลก มารร้ายและธรรมชาติที่ชั่วร้าย ในช่วงนำอันตรายที่สุดซึ่งกำลังจะเข้ามาเยือน” (TD 114) มันจะเร็วขึ้นเมื่อเวลาของพระแม่มารีย์ที่ฟาติมาเป็นจริง“ ในที่สุดดวงหทัยนิรมลของเราจะมีชัย”

เราทราบแล้วว่าซาตานเกรงกลัวศัตรู ๓ สิ่งที่มีอำนาจเหนือไม่ได้คือ พระจิตเจ้า พระนางพรหมจารีมารีย์ และอัครทูตดาไมเคล ปัสคาจทราบดีว่าพวกมันผู้พระจิตเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าไม่ได้ เพราะมันเองเป็นเพียงสิ่งสร้างที่ถูกลดค่าลงสู่สภาพที่น่าสงสาร เพราะขัดขึ้นต่อพระเจ้า อัครทูตดาไมเคลผู้เป็นทูตดาเหมือนมัน แต่พระเจ้าทรงตั้งให้เป็นหัวหน้าทูตสวรรค์ แต่การถูกสบประมาทมากที่สุดของลูซีเฟร์คือการถูกบดขยี้โดยพระนางพรหมจารีมารีย์ ผู้ทรงเป็นมนุษย์จริงๆ อยู่ในขั้นที่ต่ำกว่าชั้นทูตดาและพระนางบดขยี้มัน มิใช่เพียงเพราะพระนางเป็นมารดาพระเจ้า แต่ด้วยความถ่อมตนของพระนางซึ่งจะเป็นดั่งก้อนซึ่งพระนางจะทรงตีความหึงผยองเรื่อรังของลูซีเฟร์ และจะทำให้มันพ่ายแพ้ไป(TD 52)

ดังนั้นให้เราระวังต่อสายใยของซาตานรอบๆ ตัวเรา และจงภาวนาบ่อยๆ ด้วยพระวาจาที่พระคริสต์ทรงสอนเราในบทข้าแต่พระบิดาว่า “แต่โปรดช่วยเราให้พ้นภัยเทอญ”

สรุป

เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาที่ทำทนายมาก กระแสเรียกอันสูงส่งของเราสู่ความเป็นสงฆ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เรียกร้องให้เราเป็นคนของพระเจ้าและคนเพื่อผู้อื่น สิ่งนี้เรียกร้องให้เราเปี่ยมไปด้วยพระจิต และนำโดยพระจิต เป็นผู้ที่จริงจังที่สุดกับการแสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ ร่วมมืออย่างที่สุดในการรับใช้พี่น้องของเรา และเป็นผู้นำในด้านการต่อสู้ฝ่ายจิตต่อต้านพลังชั่วร้ายรอบตัวเรา

ในศรัทธาที่แท้จริงต่อพระนางมารีย์นั้น เรามีเคล็ดลับที่จะช่วยเราผู้เป็นสงฆ์ ให้ดำเนินตามแนวทางกระแสเรียกสงฆ์ของเราอย่างมีประสิทธิภาพ และในแบบที่เป็นที่พึงพอใจในสายพระเนตรของพระเจ้า เคล็ดลับนั้นอยู่ที่**พระแม่มารีย์** ผู้ซึ่งนักบุญหลุยส์-มารีแนะนำให้เราถวายตัวเราเองเป็นทาส

รักต่อพระคริสต์ ขอบพระคุณพระเจ้าที่มีคนนับจำนวนแสนๆ ทั่วโลกที่ทำการถวายตัวในแบบนี้ และได้พบกับความบริบูรณ์ที่สุดในกระแสเรียกคริสต์สู่ความศักดิ์สิทธิ์

พระนางมารีย์นั้นเป็นมารดาแห่งความหวังจริงๆ ดังเช่นที่เราสวดบทซาลเว เรจึนา ไม่ว่าจะความ เป็นสงฆ์ของเราจะบอบช้ำหรือสิ้นคลอนทางจิตวิทยาขนาดไหนก็ตาม พระนางมารีย์สามารถจุดไฟ แรกเริ่มของ “พระพรของพระเจ้า” ขึ้นมาใหม่ได้เสมอ ซึ่งเราได้รับมาจากการปกมือจากพระสังฆราช (๒ ทธ. ๑:๖) และทำให้เราเป็นสงฆ์ที่เป็นสุขและศักดิ์สิทธิ์ เราจะไม่เป็นสุขได้อย่างไรในช่วงที่ชีวิตกำลัง อัสดง เมื่อได้ดำเนินตามกระแสเรียกของเราเป็นทาสรักของพระคริสต์ในแบบของพระแม่มารีย์ เรา จะได้รับการต้อนรับจากนายของเราว่า “ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์,, จงรับรางวัลที่ได้เตรียมไว้เพื่อ ท่าน จงมาร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด” (มธ. ๒๕:๒๑)

เราเริ่มการรำพึงนี้ด้วยการอ้างพระสันตะปาปาโยฮันปอลที่สอง ที่ทรงร้องขอสงฆ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ ณ การเข้าเฝ้าสภาของสงฆ์ในกรุงโรม ใน ค.ศ. 1984 เราขอจบโดยเยี่ยมบทภาวนาสรูปขององค์พระ สันตะปาปาในโอกาสเดียวกันนั้นว่า “ขอพระนางพรหมจารีย์มารีย์ องค์มารดาพระคริสต์ผู้เป็นสงฆ์ นิรันดร์ ทรงอยู่เคียงข้างและเกื้อหนุนพวกท่าน ขอพระนางทรงสอนพวกท่านประดุจแม่ต่อลูกที่รักของ พระนาง ให้กล่าวเสมอๆ ว่า Fiat ต่อพระประสงค์ของพระคริสต์ พระบุตรของพระนาง ผู้ได้ทรงเลือก ท่านให้เป็นผู้จัดการดูแลของพระองค์ ขอพระนางทรงบันดาลใจพวกท่านให้ร้องเพลงบทแมกนีฟิแคต สำหรับสิ่งดีๆ ซึ่งพระเจ้าทรงกำลังดำเนินงานในชีวิตสงฆ์ของพวกท่าน และในพันธกิจด้านการอภิบาล ขอพระนางทรงนำพวกท่านให้เลียนแบบ Stabat ของพระนางที่เชิงกางเขน เมื่อเกิดมีความลำบาก ความเข้าใจผิดและความทุกข์ยาก ขึ้นในวิถีแห่งความศักดิ์สิทธิ์อันครบครัน ด้วยวิธีนี้ร่วมกับพระแม่ และเช่นพระแม่ ท่านจะได้ลิ้มรสความปิติของการคืนชีพของพระคริสต์ และเป็นพยานยืนยันไปทั่วโลก ว่าพระคริสต์คือพระเจ้า”

ถอดความโดยภราดาสุรเดช วิสุทธีวรรณ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒